

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA „Kurjer Zagłębia” kosztuje w Sosnowcu z odnośnikiem i pocztą rocznie marek 540, półrocznie 270 kwartałnie — mk 135, miesięcznie mk 45.

OGŁOSZENIA. Za jeden wiersz petitu lub jego miejsce na I-iej stronie Mk 15 w tekście Mk 20 po tekście — reklamy Mk. 10 Zwyczajne Mk 7,50 Drobne Mk. 1 za wyraz, najmniej Mk 5

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC ulica Dęblińska nr 1

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC

Administracja otwarta od 8 rano bez przerwy do g. 7 włącz Wniedzle i święta od 9 do 10 r.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje interesantów tylko od 1—3 w pol. i od 7—3 w

PRENUMERATE i OGŁOSZENIA przyjmują Kantory własne oraz Księgarnia w Zagłębiu Tow. Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i wszystkie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Na zasadzie uchwał Zjazdu Związku Prasy Prowincjonalnej, **wszystkie komunikaty instytucji prywatnych i społecznych podlegają opłacie.**

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 3.00** (Na G. Śląsku **50 fen.**) SOSNOWIEC wtorek dnia 7 grudnia 1920 roku Nr. 281 Rok XV

W oswartek dnia 9 grudnia 1920 r. o godz. 8-iej rano w kościele pałajnym w Dąbrowie odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę poległego w obronie Ojczyzny dn. 23 sierpnia 1920 r. pod Ochozami b. pracownika kop. „Reden”

Ś. p. Bogusława Korzenia

ochotnika Wojsk Polskich, szeregowca 10 komp. 3-go batalionu 2 p. p. brygady syberyjskiej, na które zapraszają

Rodzice, siostry i bracia.

Pracownicy Francusko-Rosyjskiego T-wa Górniczego w Dąbrowie.

2640

KINO-OJAZD

Od czwartku 2-go Grudnia 1920 r. Wstrząsający dokument duszy ludzkiej Epopeja upadku i odrodzenia kobiety

„Zmartwychwstanie”

arcydzieło filmowe w 6-ciu odciskach podług nieśmiertelnego dzieła Lwa Tołstojego Rolę Katarzyny Masłowej wykona słynna włoska tragiczka Marja Jacobini.

ANONSI! Od środy Wozem tkwi przyczyna bolszewizmu.

W bolesnej sprawie.

Zagotowało się w naszym społeczeństwie od wzburzenia, jakie wywołało zarządzenie ks. kard. Bertrama, arcyb. wrocławskiego, w sprawie duchowieństwa na G. Śląsku. Krzywda dla ludności polskiej jest oczywista, sam akt ubolewania godny, już nie z racji pewnych pobudek, które są dla nas zrozumiałe, jeno z charakteru, jaki mu nadano przez odwołanie się do najwyższej powagi w Kościele katolickim tj. do Stolicy Apostolskiej. Jakże były istotne zamiary Stolicy Sw., co do wspomnianego aktu, czy redakcja była pozostawiona do uznania biskupiej kurji wrocławskiej, jak daleko miał rzeczywistość sięgać rozkaz, jakie są jego podstawy prawne, — o tem wszystkim trudno nam wyrokować i dlatego rozsądek nakazuje czekać na wyjaśnienie.

Ci, co są do tego upoważnieni, tj. rząd i episkopat polski już zrobili to, co zrobić należało. Zwłaszcza odezwa episkopatu naszego, zredagowana w silnych słowach nie pozwala na chwilę przypuszczać, że brak nam obrońców Kościoła i

związanych z nim interesów ojczystych. — Tymczasem bolesny ten wypadek jeszcze boleśniej czyni wykorzystywanie go dla celów partyjnej klikki przez rozmaitych krzykaczy sejmowych, dziennikarskich i, że ich tak nazwę powszednich. Ku zgorszeniu ludu, przy powszechnym obniżeniu się karności, zdżiczeniu obyczajów i rosnącej demoralizacji, incydent natury politycznej rozdmuchuje się do rozmiarów niebywałych. Rezultatem tego jest niedwuznaczne nawoływanie do zerwania z Kościołem, Rzymem, klerem i hierarchją, a inoże i z wiarą. Najłatwiej o tem mówić panom, którzy z wiarą dawno zerwali, a ich wiarę stanowią przykazania partyjne, o których zwycięstwo per fas et nefas zabiegają. Nie tędy droga, szanowni panowie! Oto np. „Naród” z nieklamną uciechą stwierdza, że sprawa kard. Bertrama stanowi najkapitałniejszy i najsilniejszy atut do walki z klerem, przyczem zaraz dopuszcza się faktycznego kłamstwa, twierdząc, że za zgodą Watykanu kard. Bertram zabrania wykonywać Pola-

kom na G. Śląsku obowiązki narodowe. Jak za dużo powiedziano w powyższym twierdzeniu, tak podobnie zbyt daleko poszły żądania lewicy, aż do odwołania z Rzymu ambadora i wręczenia papierów uwierzyt. mons. Rattiemu.

Ale może socjaliści i wszyscy z ich ogonka sądzą, że już nadeszła pożądana chwila do oderwania Polski od Kościoła. To też korzystają z okazji, aby z książką wątpliwej sławy autora pod pachą cytować brednie o Kościele, jakoby osłabiał ideę narodową, po pierał ciemnotę, i trzymał narody w niewoli i ucisku. Są to przebrzmiałe dawno komunały. Zresztą w tem wszystkim, co piszą i mówią panowie z lewicy, pełno przewrotności, iście niemieckiej, przeciw której sami rzucają zdaje się gro my. Raz chcieliby zamknąć i zakneblować usta naszym księżom, aby nie miesza li się do spraw państwowych i politycznych, chociaż mają do tego prawo, jako obywatele i stróże zasad chrześcijańskich, jakimi winno się rządzić nasze społeczeństwo; kiedy indziej zaś, jak w omawianym wypadku — udają dbałych o losy G. Śląska, bronią wolności obywatelskich pokrzywdzonych księży, a przeciw sprawcom incyden tu miotają słowa oburzenia i pomsty.

Ne mamy wcale zamiaru bronić politycznego aktu ks. Bertrama. Jest on fałszywym krakiem i szkodliwym dla kościoła i naszego narodu. Według nas kard. Bertram miał dwie drogi do wyboru: albo zakazać podwładnemu duchowieństwu wszelkiego mieszania się do akcji politycznej na G. Śląsku — albo, biorąc pod uwagę wyjątkowe położenie pominąć milczeniem wszelkie wpływające nań ze strony wroga dla Polski usposobionego otoczenia.

I nam się zdaje, o ile mamy prawo o tem sądzić, Stolica Apostolska, na którą kardynał się powołuje, wybrała tę pierwszą drogę, aby uniknąć gorszących

zajść, jakich przedsmak daje sprawa ks. Potempy z Gliwic, który z rewolwerem w ręku musiał bronić swego życia przed napadem heimattreuerów. — O ile redakcja aktu samego była pozostawiona do uznania kurji wrocławskiej — przyszłość niedaleka pokaże. Na razie chodzić nam powinno o uspokojenie umysłów. Piękny przykład, jak należy się w tak ciężkich i smutnych chwilach zachowywać, daje duchowieństwo na G. Śląsku.

Oto uroczyste postanowiło zachować posłuszeństwo swemu biskupowi, nie wyrzeka się jednak użycia wszelkich godziwych środków, aby krzywdzące naród polski zarządzenie było anulowane, albo zmienione. — Bądźmy pewni, że nie na dziś ani na jutro tylko Polskę z Rzymem łączą najściślejsze więzły i że one tak, tylko dla fantazji zwolenników rozdziału Kościoła od państwa, nie zostaną potargane!

X.Z.P.

Galicyjskie kombinacje węglowo-wagonowe.

„Ilustr. Kur. Codzienny” codzielił niemal biada, pisząc o gospodarce węglowej i cytując wypadki notowane przez prasę stołeczną z gospodarki węglowej w Kongresówce. Z jednej nie tylko w b. Kongresówce, znanej w piśmactwie galicyjskim z tytułu o. „domowem wykastalceniu”, dzieją się nadzwyczajne wypadki, które zacytujemy poniżej, a w których głównymi osobami są różni radcy i nadradcy, koncepcjenci i „doktorzy”. Jeśli Ilustr. Kur. Codz.” żali się na brak wagonów, to często ten brak powodowany jest rozmaitemi kombinacjami odbiorców węgla w Małopolsce. Oto w lipcu r. b. urzędnicy kopalni gwaractwa Jaworznickiego Józef Sasa i Wł. Bartosz wysłali nielegalnie wagon węgla Nr. 58033 za list przewoźny Nr. 549272 7.6 30VI zamiast dla Magistratu m. Lwowa dla nadradcy tegoż Magistratu p. Bronisława Ajdukiewicza, zamieszkał przy ul. Listopada 7, na podstawie uczynione go dopisku ołówkiem na frachcie. Do dopisku obaj urzędnicy nie przyznają się p. Sasa twierdzi, że wagon węgla polecił wysłać według dyspozycji lipcowej, tymczasem węgiel wy-

ślany był 30 czerwca, a p. A. żadnej sumy do Gwaractwa w Jaworznie nie przekazał. Sprawa ta tembardziej, że wagon zatrzymano dłuższy czas w drodze, wysłano go bez dyspozycji Inspektoratu Węglowego w Krakowie — jest przedmiotem energicznego śledztwa.

Pewna fabryka dachówek p. f. „Cementit” przy ul. 5 listopada w Krakowie, której właścicielem jest p. Abram, zgłaszając zapotrzebowanie na znaczne ilości węgla i otrzymując dość znaczne ilości tegoż, bo np. w lipcu 45 ton grubego we wrześniu 26 ton, październiku 22 tony — tłumaczyła się, że węgiel niezbędny jest do... fabrykacji dachówek za pomocą 3 maszyn i 1 pieca parowego. Tymczasem ndolano stwierdzić co potwierdził i zarządc. fabr. p. Kirch, że dachówki cementowe wyrabiane są znakomicie ręcznie i że węgla do istniejących piecyków i to tylko w miesiącach zimowych potrzeba najwyżej kilka centnarów miesięcznie.

Tenże sam p. Abram posiada fabrykę białoskór. Co w takim razie działo się z nadwyżką otrzymywanego węgla?... Szedł na park?... Wyjaśnił to państwowa policja kolejowa, która w tej sprawie prowadził dochodzenie.

A o to jeszcze jeden wypadek.

Wydziałowi Budowlano-Kwartalnikowemu O. G. w Krakowie (Podgórze) wysłała Kop. „Irena” wagon węgla (pospółki) dla centralnego magazynu Mat. Opal. i Świec. Wagon ten po miesięcznym postoju wrócił z powrotem jako nienadający się zupełnie dla użycia do kopalni, choć komisja specjalna ustaliła później, że węgiel w zupełności odpowiada nazwie „pospółki” i nadaje się najzupełniej do użytku.

Te i podobne liczne nader wypadki dowodzą, jaka jest gospodarka węglowa, dzięki nadzwyczajnym różnym kombinacjom „urzędników” i „radców”

Przetrzymanie wagonów z węglem powoduje brak tychże do innych celów i wpływa na to, że w końcu, jak już przeszła fama głosi — kolej z racji naszej niedołężnej gospodarki, niedopatrzenia i nadużyć obejmis jakieś obce mocarstwo a wynalazcy ją zmonopolizuje ruch kolejowy, rozszerzy go i zrobi bajeczny na tem interes.

My zaś, nauczeni cudzym doświadczeniem (mądry polak po szkodzi przekonamy się, że taka gospodarka i to przy dobrych chęciach, sprężystości, pracy i uczciwym spełnianiu obowiązków i wcale nie jest trudna rzecz, a syki może przynieść nawet duże.

Vitalis.

Na marginesie.

Takie oto uwagi kreśli Komitet Obrony Państwa w Żarkach w swym memorjale do Komitetu powiatowego w Będzinie:

Udział tutejszych sfer robotniczych w składkach na rzecz Komitetu Obrony był prawie żaden.

Przez dłuższy czas nie należy spodziewać się na terenie działalności komitetu żareckiego dalszych składek, ponieważ okolica jest biedna i pod wrażeniem inwazji czerwonej wydobycie maximum ofiarności, powtóre okres obecny jest okresem egzekwowania licznych wysokich podatków, a zwłaszcza kontyngentu, ściąganego bezwzględnie i bez żadnej uwagi na gospodarcze i osobiste potrzeby płatnika i jego rodziny

Nieudolne władze nasze wyznały dla niezwykle biednych wsi takie same normy kontyngentu, jak i dla bogatych, Ofiarność naszą podkopują wreszcie wszystkie te wieści, które dochodzą do nas o złej gospodarce rządu i niewłaściwym wydatkowaniu grosza publicznego na cele partyjne lub na próżnujących, o nie potrzebnej dużej ilości urzędów, o pobłażaniu rozmaitym Kwapińskim, i jemu podobnym wicherzycielom, które już szykują strejk rolny na wiosnę, a w zimie domagają się zboża.

Głazar 73,600,000,000,000 mk.

Lloyd George wygłosił onegdaj na posiedzeniu członków związku angielskich przedsiębiorstw przemysłowych znakomitą mowę, w której wzywał naród do pomagania rządu w kampanji oszczędnościowej. Oświadczył on, że nadarzył czas depresji, która bez względu na to, czy będzie trwała długo czy krótko, będzie ciężka. Depresja ta dotyczy nie tylko wyłącznie Anglii, ale ogarnęła cały świat. W również mierze doszła jej Stanów Zjednoczonych, Chin, Japonji, Indji, Francji, Włochy i Niemcy. Zdaje się, że zapomniałszy — mówił Lloyd George — iż była wojna, która kosztowała przeszło 40 miliardów funtów szterlingów (marek polskich stanowi 73,600,000,000,000 czyli 73 bilionów 600 miliardów) że na naprawę szkód, powstałych nie starczy dalszych 10 miliardów. Europa się może marzyć o pracy nad powrotem do dawnego dobrobytu zanim nie będzie pokoju, ale we wszystkim naszym zachowaniu jak największą oszczędność, przytem oszczędność państwowa powinna iść ręką w rękę z prywatną.

wodniczy i naradom rektor dr. Maks Thullie ze Lwowa. Poseł kr. Adamki i inni H. Mianowski referowali o rozwoju stronnictwa, pos. Czerniewski zwał sprawę z działalności polskiego Nar. Chr. Klubu robot. Zgadzając się organizacyjnie omawiali pos. Bigosi, Bittner i Byle, sprawy kasowe pos. ks. Adamki, a finansowe ks. Adamki i red. Szymański. W dyskusji nad referatami panowała zgodność poglądów, a z referatów organizacyjnych widać było nieustanny rozwój partji.

Nakoniec dokonano wyborów. Prezesem zarządu głównego wybrano pos. ks. St. Adamskiego, a po jego rezygnacji p. Józefa Chacińskiego; w skład zarządu weszli: adw. Bittner, prof. dr. Stefan Byle, pos. Breskiński, pos. Ludwik Gdyk i inni, Henryk Mianowski, min. Stan. Nowodworski, ks. Olazarzski z Wilna i red. Adam Szymański.

Z Górnego Śląska

Rząd niemiecki jeszcze nie rezygnuje... GENEWA. (tel. wł.) Przedstawiciel „Matina“ w Berlinie komunikuje swemu pismu, że rząd niemiecki przygotowuje wymianę not z Ententę w sprawie projektu sprzymierzeńców koalicyjnych co do głosowania na G. Śląsk.

Tylko ks. polskich. BYTOM (PAT) Na dowód, że rozprowadzenie kardynała Bertrama dotyczy tylko ks. polskich słyszy fakt, że znany niemiecki agitator plebiscytowy ks. Ullrich, przemawiał dwukrotnie na wiecach politycznych w czwartek w Raciborsku, a w niedzielę w Zabrzju.

Sprawa głosowania emigrantów. BYTOM. (PAT) Rząd niemiecki postanowił w sobotę odpowiedzieć odmownie na notę Lloyd'a George'a w sprawie głosowania emigrantów górnośląskich zamieszkałych w Niemczech na G. Śląsku Rząd niemiecki domaga się także, aby emigranci głosowali w tym samym dniu co mieszkańcy G. Śląska.

Ustanowienie terminu głosowania. PARYZ (tel. wł.). Agencja Havasa podaje wiadomość, że Najwyższa Rada zajmie się ustanowieniem terminu głosowania dopiero dnia 12 grudnia.

Plebiscyt odbędzie się przed 20 stycznia? ZURYCH (tel. wł.). „Secolo“ donosi z Londynu: O ile do dnia 13 grudnia nie uzyskana będzie zgoda ze strony Polski i Niemiec na projekt w sprawie plebiscytu na Górnym Śląsku, Lloyd George 14 b. m. uda się do Paryża, gdzie przybędzie również i hr. Sforza. Plebiscyt odbyć się ma nie później, niż 20 stycznia.

Zjazd Chrześcijańskiej Demokracji.

Przez dwa dni, niedzielę i poniedziałek, toczyły się w Warszawie debaty kadry naczelnej stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji. Wzięli w nich udział liczni przedstawiciele wszystkich dzielnic Polski. Prze-

Zebrania plebiscytowe w Niemczech.

KATOWICE (tel. wł.) od 20 do 30,000 (?) osób. Jak donosi „Obersch. Kurrier“ w ubiegłą niedzielę w hannowerskim teatrze odbyła się masowa demonstracja na rzecz plebiscytu w której wzięło udział

Z posiedzenia Ligi Narodów.

PARYZ (P. A. T.) Na zgromadzeniu Ligi Narodów delegacja argentyńska przedłożyła wniosek, ażeby wszystkie uznane państwa suwerenne zostały przyjęte do Ligi Narodów. Następnie delegat angielski Barnett wystąpił z zapytaniem, dlaczego Rada Ligi wstrzymała się ubiegłej wiosny od interwencji w konflikcie między Polską a Sowietami. Bourgeois wyjaśnił, że Rada będąc daleką od zapoznawania Sowietów, pozostawiała tylko z niemi

w korespondencji. Liga Narodów posiada tylko siłę normalną, do której respektowania Sowiety nie okazały się wcale skłonne. Paderewski oświadczył, że Polska nie pragnie wojny. Jeżeli wojna miałaby wybuchnąć odpowiedzialność za tę zbrodnię pod żadnym warunkiem nie może spaść na Polskę. Polska spełni wówczas swój obowiązek i nie przyjmie nigdy warunków niezgodnych z jej honorem.

Liga a sprawa Litwy.

WARSAWA. (P.A.T.) „Gaz. Pontodr.“ donosi: Wczoraj przybyła do Warszawy Komisja wojskowa Ligi Narodów z pulkownikiem Chardigater. Jednocześnie przybył z reamienia Litwy Kowieńskiej p. Jonaas.

Przyjazd Komisji ma na celu przeprowadzenie z rządem polskim układów co do sposobu rozwiązania problemów, jakie wynikły z preliminariów rykielskich w stosunku do Litwy Kowieńskiej.

Protest przeciw wydaniu broni.

GDANSK (PAT) Ze strony zarządu m. Gdańsk wystosowano do zastępcy komisarza ententy w Gdańsku protest przeciw wydaniu amunicji i aeroplanów, należących do gdańskiejicher

heitswehry. Protest ugotowany jest tym, że Gdańsk ponosi z tego powodu wielkie szkody finansowe i oczekuje że za wydane przedmioty otrzyma wy nagrodzenie od Polski względnie od ententy.

Nowa rosyjska ofenzywa.

PARYZ (wł.) Specjalny sprawozdawca dziennika „Chicago Tribune“ donosi z Genewy: Polska delegacja posiada pewne wiadomości, według których bolszewickie siły zbrojne w liczbie 600 tysięcy chłopów czynią przygotowania do

nowej ofenzywy przeciwko Polsce. Na galicyjskim froncie od Włodzimierza Połdolskiego do granicy rumuńskiej ma się zebrać 50 bolszewickich dywizji, zaś na odcinku Wileńszczyzny stoi w pogotowiu 150 do 200 tysięcy chłopów.

Koncentracja armji japońskiej.

PARYZ (PAT.) Japonja skoncentrowała na południe od Formozy armię z 30000 ludźmi. Japończycy

odmówią wydania Kabli niemieckich na oceanie Spokojnym.

Mobilizacja w Gruzji.

MOSKWA. (PAT.) Z Tyflisu donoszą, że Gruzja ogłosiła mobilizację 4 ech

roczników. Powodem mobilizacji jest zachowanie się sąsiednich państw.

Zapasy zboża dla Polski.

WARSAWA (P.A.T.) „Kur. Poran.“ podaje: Minister aprowizacji Sliwiński w wywiadzie z przedstawicielami „Kur. Poran“ powiedział: Na stacjach rumuńskich są już zapasy zboża dla Polski przygotowane do zabrania. Naszych wagonów jest już w Rumu-

ni 10 i te odeszły już ze zbożem do Lwowa. Reszta spodziewana jest w najbliższych dniach. Dyrekcja lwowska wysłać będzie po 2 pociągi dziennie po zboże. Dalej minister oświadczył, że 2 statki ze zbożem amerykańskim są już w drodze.

Demobilizacja.

WARSAWA. (tel. wł.) Krążą pogłoski o zamierzonej demobilizacji rocznika 1895. Plan demobilizacji będzie wkrótce rozszerzony.

Złoto bolszewickie,

RYGA. (P.A.T.) Transport złota z Rosji nadzedł wczoraj do Rygi. Część jest w monacie a część w brylach. Eksperci będą badali bryły ponieważ słychać ogólnie, że złoto bolszewickie wysyłane zagranicę ma małą wartość.

Dymisja m. kolei.

WARSAWA. (tel. wł.) „Kur. Poran.“ podaje: Minister koleji Bartel podał się do dymisji. Powodem tego kroku ma być podwyższenie taryfy kolejowej o 100% uczynione bez wiedzy p. ministra i podczas jego nieobecności. Podwyższenia taryfy min. Bartel był przeciwny.

Konferencja prasowa u premjera.

WARSAWA. (P.A.T.) D. 7 bm. o g. 11 przed poł. u prezydenta ministrów, Witosa odbędzie się konferencja prasowa, na którą prócz przedstawicieli pism warszawskich zostali zaproszeni redaktorowie pism ze Lwowa, Krakowa, Cieszynej, Gdańska, Poznania i Litwy.

Plebiscy: co do króla Konstantyna

PARYZ. (P.A.T.) Plebiscyt w sprawie powrotu byłego króla Konstantyna odbywa się w szczególnych okolicznościach. Nie jest wymagany od wyborców żaden dowód tożsamości. Zolnierze prowadzeni są do urny wyborczej przez oficerów. Niektórzy prefekci wydali ogłoszenie grożące tym, którzy głosować będą przeciwko królowi.

Z Sejmu

O wyd. dzieł Mickiewicza. Dalsze obrady nad Konstytucją.

Warszawa (PAT) Na posiedzeniu ostatnio omawiano na wstępie sprawę wydania dzieł Mickiewicza. Potrzebę wydania dzieł Mickiewicza i kriegli pod nazwą „Nauka o Polsce“ uzasadniał poseł Anuszk.

Pos. ks. Lotosławski obawia się, że k. i g. „Nauka o Polsce“ może być stronniczo opracowana i że z tego powodu odstąpią wniosku do komisji oświatowej dla pozyskania sastrzeżeń, co też Sejm uchwalił.

Następnie po szerokiej dyskusji Sejm przyjął ustawę o tymczasowej organizacji władz administracyjnych i drugiej instytucji w Małopolsce. Organizację województw przeprowadzić ma Mln spraw wawętrzych za pośrednictwem generalnego delegata.

W dalszych obradach nad konstytucją p. Niedziałkowski (PPS) oświadcza, że pierwszy projekt Senatu wykazywał zupełny brak przewodniej myśli państwowej. Projekt wrócił bynajmniej nie wzmocniony, jani rze czowo, ani moralnie. Oba projekty łączą jedną myśl, aby Senat stał się reprezentacją prawdziwy wyrazem starszego pokolenia, które ma zawsze skłonność ku zachowawczości. Mniejszość komisji odrzuca także ten nowy projekt i twierdzi że obecny Sejm nie może rozstrzygnąć tego zadania. Powinno on zdecydować o pozostałych artykułach konstytucji, a kwestję Senatu pozostawić do rozstrzygnięcia ludności.

